

РЕШЕНИЕ

№ 33860

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7251** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на Председателя на Сметната палата на Република България, чрез юрк. В. против Решение № 1837 от 21.05.2025г., постановено по НАХД № 5691/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-и състав, с което е отменено Наказателно постановление № ЗОП-99#4/06.03.2025г., издадено от касатора, с което на И. Ц. Д., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 727,92 лв. за административно нарушение по чл. 17, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 3, т. 2 от Закона за обществените поръчки/ЗОП/ на основание чл. 256, ал. 2 от ЗОП.

С жалбата се оспорват изводите на районния съд за допуснати съществени нарушения на чл.42, ал.1, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, както и тези за неправилно приложение на материалния закон от актосъставителя и административнонаказващия орган, като се посочва, че мотивите на съда са бланкетни и необосновани. На следващо място са изложени съждения, че са неоснователни и необосновани мотивите в решението, че не са обсъдени възраженията на санкционираното лице, подадени във връзка със съставения АУАН. Оспорват се и заключенията на районния съд, че посочената в АУАН и НП дата, не е датата на извършеното нарушение. В допълнение счита, че неправилно в мотивите на СРС е възприето, че изработването на диоптрични очила за корекция на зрението на работещите в видеодисплеи в КРС представлява „услуга“, а не „доставка“. Претендира се отмяна на решението и постановяване на ново, с което да се потвърди изцяло обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от юрк.В., който поддържа жалбата, моли същата да бъде уважена по подробно изложените в нея съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Ответникът И. Ц. Д., редовно призован, не се явява, представлява се от адв.П., която оспорва касационната жалба. В представения по делото писмен отговор на касационна жалба изразява подробно мотивирано становище за нейната неоснователност. Моли решението на районния съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски по делото, за което представя договор за правна защита и съдействие.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., изразява становище за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Административният съд, С. град, VI касационен състав, като взе предвид наведените доводи за отмяна на решението и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Касационната жалба се явява подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, следователно е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови своето решение, съставът на СРС е установил от фактическа страна следното: И. Ц. Д., в качеството му на председател на КРС и публичен възложител по чл. 5, ал. 2, т. 13 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) е възложил обществена поръчка, като е поел задължение за извършване на разход за купуване на диоптрични очила за корекция на зрението на работещите с видеодисплей в КРС през периода 2022г.- 2023г.

По време на одита, за периода от 01.01.2023г. до 31.12.2023г. се установява, че на основание чл.3, ал.2 и чл.9, ал.2 от Наредбата, от председателя на КРС е издадена заповед № РД-07-542/27.10.2023г. В т.3 от заповедта е посочено, че на членовете на КРС и на служителите от администрацията на КРС, които имат необходимост от корекция на зрението, да се осигурят средства за закупуване на очила. Съгласно т. 4, определените средства по т.3 от заповедта са в размер до 400 лв. и се изплащат срещу представяне на документ за корекция на зрението от специалист по очни болести и фактура с фискален бон както следва:

- по представените документи до 20.11.2023 г. от работещите с видеодисплей в КРС, заедно със заплата за месец ноември 2023 г.;
- по представените документи след 20.11.2023 г., но не по - късно от 30.11.2023 г., от работещите с видеодисплей в КРС, заедно със заплата за месец декември 2023 г.

За периода от 01.01.2023г. до 31.12.2023г. за нуждите на КРС е извършено възстановяване на сума за диоптрични очила за корекция на зрението на работещите с видеодисплей в КРС на обща стойност 63 347.56 лв. без ДДС. Разходите за изработка на диоптрични очила за корекция на зрението са доказани чрез първични платежни документи - фактури, фискални бонове и платежни нареждания, описани в Констативен протокол от 14.05.2024г. за документиране на установени факти и обстоятелства при одит за съответствие при управлението на публичните средства и дейности на Комисията за регулиране на съобщенията.

На 26.10.2024г. св. А. С. в присъствието на двама свидетели и нарушителя съставил АУАН № ЗОП-99/07.10.2024г., в който е приел, че Председателят на Комисията за регулиране на съобщенията, в качеството му на публичен възложител на обществени поръчки по чл.5, ал.2, т.11 от ЗОП, във връзка с чл.27, ал.1, т.1 от Закона за електронните съобщения е извършил нарушение на чл.17, ал.1 от ЗОП, във връзка с чл.20, ал.3, т.2 от ЗОП (ред. ДВ, бр. 13/2016 г.) и чл. 187, ал. 1 от ЗОП (ред. ДВ, бр. 86/2018 г.)

АУАН е връчен на нарушителя на същата дата, като същият се възползвал от правото си да депозира, в срок, своите възражения. В срока по чл.44 от ЗАНН са постъпили писмени

възражения срещу така съставения АУАН.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, при идентично фактическо описание на нарушението и при дадена му аналогична правна квалификация, наказващият орган е издал атакуваното наказателно постановление, с което е наложил на жалбоподателя глоба в размер на 727,92 лв.

От правна страна съставът на районният съд е приел, че АУАН е съставен, респ. НП е издадено от компетентни длъжностни лица, но при съществени нарушения на императивните разпоредби на чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 от ЗАНН, касаещи описание на нарушението и датата на извършеното нарушение, както и при неправилно приложение на материалния закон. Приел е за основателни доводите на санкционираното лице за липса на отговор на направените от него възражения срещу АУАН. С тези изводи и мотиви е отменил процесното наказателно постановление.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. Решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Неоснователни са твърденията на касатора за неправилност на изводите на съда в обжалваното решение относно наличието на процесуални нарушения при издаването на НП, касаещи нарушение на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН– описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Неспазването на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административно-наказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, а също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Ангажирането на административно-наказателната отговорност на лицата е строго формален процес, при който наказващият орган следва да спази задълженията си по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и да опише по ясен начин съставомерните признаци на деянието, съставляващо административно нарушение. Това императивно задължение следва да бъде изпълнено още със съставяне на АУАН в съответствие с нормата на чл.42, ал.1, т.4 ЗАНН, с който съгласно чл.36 ЗАНН се поставя началото на административнонаказателното производство.

Настоящата инстанция съобрази, че за да възникне основание за възлагане на обществената поръчка по реда на ЗОП следва да са налице кумулативните изисквания по отношение на обект, субект и стойност на обществената поръчка. Съответно, за да възникне административнонаказателна отговорност на задължения по закон субект следва да са установени всички съставомерни признаци на деянието и същите да бъдат описани в АУАН и в НП.

Безспорно е по делото, че санкционираното лице И. Ц. Д., в качеството си на Председател на Комисията за регулиране на съобщенията се явява секторен възложител по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 2 от ЗОП. Въз основа на това, следва да се приеме, че за него са задължителни разпоредбите на ЗОП при разходването на средствата от страна на представляваната от него институция.

В проведеното против Д. като Председател на КРС административнонаказателно производство, същият е санкциониран за това, че в качеството му на публичен възложител на обществени поръчки по чл.5, ал.2, т.13 от ЗОП, е възложил обществена поръчка, без да приложи предвидения в закона ред за възлагане съобразно стойността на поръчката, въпреки, че доставката на диоптрични очила за корекция на зрението е обект на обществена поръчка по смисъла на чл.3, ал.1, т.2 от ЗОП и не е посочена в изключенията на закона.

Съгласно санкционната норма на чл. 256, ал. 2 от ЗОП, възложител, който възложи обществена поръчка, като сключи договор или извърши разходи или поеме задължение за извършване на

разходи, с което се достига или надвишава минималния стойностен праг по чл. 20, ал. 3, без да приложи предвидения в закона ред за възлагане на обществената поръчка съобразно стойността на поръчката при наличие на основания за това, се наказва с глоба в размер 1 на сто от стойността на сключения договор с включен ДДС, а когато няма писмен договор - от извършения разход или от поетото задължение за извършване на разход, но не повече от 10 000 лв. Според чл. 20, ал. 3, т. 2 от ЗОП, възложителите прилагат реда за възлагане чрез събиране на оферти с обява или покана до определени лица, когато обществените поръчки имат прогнозна стойност при доставки и услуги, с изключение на услугите по приложение № 2- от 30 000 лв. до 70 000 лв., а съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗОП, възложителите са длъжни да приложат предвидения в закона ред за възлагане на обществена поръчка, когато са налице основанията за това. Т.е. от обективна страна съставът на нарушението по чл. 17, ал. 1 от ЗОП се осъществява чрез бездействие- непредприемане на действия за провеждане на обществена поръчка, прилагайки разписания ред, при наличие на основанията за това. Съответно, изчисляването на прогнозните стойности е законово регламентирано подробно в чл. 21 от ЗОП.

В случая от съдържанието на АУАН, респ. от НП, въпреки пространното изложение и цитиране на нормативната уредба, не става ясно каква е числеността на членовете и на служителите на администрацията на КРС, с оглед определяне на прогнозната стойност, респ. защо е прието, че е необходимо провеждането на процедурата по обявяване на обществена поръчка. Това е така, тъй като посочената като нарушена разпоредба на чл. 20, ал. 3, т. 2 от ЗОП, борава с това понятие и същото е елемент от фактическия състав на административното нарушение. В акта и издаденото въз основа на него наказателно постановление е посочено, че „По време на одита се установи, че за периода от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г. доставката на диоптрични очила за корекция на зрението на работещите с видеодисплеи в КРС е извършена без сключен договор за обществена поръчка по реда на ЗОП, съобразно нейната стойност“. В случая обаче, още от Заповед №РД-07-542/27.10.2023 г. на Председателя на КРС е изводима прогнозната стойност, той като в т.4 са посочени определените средствата, а в т.3 са маркирани правоимащите, по приложен списък /неприложен/. На следващо място в АУАН и в НП е направено препращане към Констативен протокол от 14.05.2024 г., но за разлика от административното производство в административнонаказателното е недопустимо препращане към съдържанието на друг акт или документ. Следва за субекта на отговорност, да са ясни параметрите на административното обвинение, за да се гарантира правото му на защита. Неизпълнението на тези изисквания препятстват съда да извърши проверка върху материалната законосъобразност на НП.

Допуснатите в хода на административнонаказателното производство процесуални нарушения са от категорията на съществените и влекат незаконосъобразност на наказателното постановление, без да се разглежда спора по същество.

За прецизност съдът намира за нужно да отбележи, че доколкото не е сключен изобщо договор, процесното деяние се счита довършено с надвишаване на прага на разходите, при които следва да се приложи ЗОП, за разлика от приетото от СРС. Не споделя и извода на районния съд касателно необсъждане на възраженията на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице. Това обаче не променя крайния извод на касационния състав, че следва решението на въззивния съд да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, съдът следва да осъди касационния жалбоподател да заплати на ответника по касацията направените в хода на настоящото производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 960 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1837 от 21.05.2025 г., постановено по НАХД № 5691/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-и състав.

ОСЪЖДА Сметна палата на Република България, да заплати на И. Ц. Д., ЕГН [ЕГН] сумата от 960 /деветстотин и шестдесет/ лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.